

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TUZLI
Broj: 32 0 Rs 467950 24 Rs
Tuzla, 19.09.2025. godine**

Općinski sud u Tuzli, sudija Šejla Ćatić, rješavajući u predmetu spora po tužbi tužitelja D. S., kojeg zastupa punomoćnik Kumrić Suad, advokat iz Tuzle, Maršala Tita broj 111, protiv tuženog JU „Mještovita srednja elektrotehnička škola Tuzla“, Muhameda Hevajja Uskufija broj 2, koju zastupa direktorica U. A., te punomoćnik Dizdarević Emir, advokat iz Tuzle, ulica Turalibegova br. 61, radi poništenja rješenja v.d. direktora i odluke Školskog odbora, v.sp. 500,00 KM, nakon glavne, usmene i javne rasprave održane i zaključene dana 16.09.2025. godine u prisustvu punomoćnika stranaka, dana 19.09.2025. godine donio je sljedeću

P R E S U D U

Poništavaju se rješenje o konačnoj ocjeni rada za tužitelja djel. broj: 02-1182-5/24 od 15.4.2024. godine koje je donijela v.d. direktor tuženog, kao i Odluka Školskog odbora tuženog djel. broj: 01-3268-1/24 od 26.6.2024. godine, te se obavezuje tuženi da iz personalnog dosjea tužitelja i arhive fizički ukloni pobijano rješenje i odluku, u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

Tuženi se obavezuje tužitelju naknadi troškove postupka u iznosu od 1654,80 KM sa zakonskom zateznom kamatom na troškove postupka počev od donošenja presude do isplate, sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude dok se zahtjev za naknadu troškova postupka preko dosuđenog do potraživanog iznosa odbija kao neosnovan.

Odbija se zahtjev tuženog za naknadu troškova postupka kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je putem punomoćnika dana 26.07.2025. godine ovom sudu podnio tužbu protiv tuženog, a radi poništenja rješenja v.d. direktora i odluke Školskog odbora. U tužbi se navodi da je zakonska zastupnica tuženog kao v.d. direktora postupajući po službenoj dužnosti donijela rješenje o konačnoj ocjeni rada za tužitelja djel. broj: 02-1182-5/24 od 15.04.2024. godine, te je za školsku 2021/2022 i 2022/2023 godinu, za stručnost i kvalitet rada ocijenila konačnom ocjenom „ne zadovoljava“/stav 1. dispozitiva pobijenog rješenja/ a stavom 2 je navela da je ocjena za rad utvrđena na osnovu elemenata ocjenjivanja i vrednovanja utvrđenih Pravilnikom o ocjenjivanju. Dalje navodi da je nezadovoljan datom ocjenom tužitelj blagovremeno izjavio prigovor Školskom odboru, u kojem je na argumentovan način ukazao radi čega je pobijeno rješenje nezakonito. Tužitelj je u prigovoru naveo da sporno rješenje pored niza propusta formalne naravi, ima propuste i suštinske prirode jer rješenje iako mora ne sadrži

ime stranke niti kratko označenje predmeta postupka. Nadalje, kako rješenje nije donijeto u skraćenom postupku trebalo je, sukladno odredbi člana 207 stav 3 ZUP-a, da sadrži navod o izvedenim dokazima, o utvrđenom činjeničnom stanju, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na zaključak radi čega je odlučeno kao u dispozitivu.

Tužitelj navodi da je pobijeno rješenje manjkavo za navedene elemente, jer datim obrazloženjem nije nimalo jasno zašto je dobio „konačnu ocjenu ne zadovoljava“, te ukazuje da je pobijanim rješenje ocjenjena njegova stručnost i kvalitet rada a tužitelj kod tuženog radi preko dvadeset godina i njegova stručnost i prezentacija iste učenicima kroz svakodnevni rad je uvijek bila vrhunska. U tužbi se navodi da su odredbom člana 7. stav 1. Pravilnika o ocjenjivanju rada i sticanju višeg stručnog zvanja nastavnika, profesora i stručnih saradnika u osnovnim i srednjim školama, te odgajatelja u predškolskim ustanovama i domovima učenika /"Službene novine TK", broj: 3/10/u daljem tekstu: Pravilnik/ utvrđeni elementi za ocjenjivanje i vrednovanje stručnosti nastavnika i to: uspješnost u odgojno obrazovnom radu s učenicima, vannastavni stručni rad i stručno usavršavanje a da jednim pasusom sa dvije rečenice v.d. direktora tuženog iznosi ocjene za tužitelja po svakom elementu, te navodi da je za odgojno obrazovni rad sa učenicima/djecom dobio ocjenu naročito se ističe; za vannastavni stručni rad vrednovan je sa 1 bodom a za stručno usavršavanje dobio opisnu ocjenu povremeno te podsjeća da redovan rad u nastavi kroz 19 časova povlači 31,5 sat u 40-satnoj radnoj sedmici što predstavlja 79% ukupne aktivnosti profesora za koji je ocijenjen sa naročito se ističe, dok vannastavne aktivnosti "nose" svega 1,5 sat što nije ni 4% ukupnog angažmana profesora te da niti za jednu ocjenu v.d. direktor tuženog nije dao razloge iako je morao.

Smatra da je nejasno kako je tužitelj konačno ocijenjen sa "ne zadovoljava", kada od tri "ocjene" ili elementa koji se ocjenjuju, iz dva nije dobio "najnižu" ocjenu a iz prvog elementa je dobio najvišu moguću ocjenu a iz trećeg srednju, a da se ne zna na osnovu čega dobija ocjenu ne zadovoljava, te da u nemoći kako da opravda sramotnu ocjenu, ocjenjivač pribjegava floskulama, te u sljedećem pasusu navodi kako je na utvrđivanje konačne ocjene "uzeta u obzir odgovornost prema radu"; "saradnički odnos prema radnim kolegama"; "poštivanje kodeksa etičnosti i profesionalnom radu" a što se ne zna ni šta znači, zatim "izvještaj o stručnom, nadzoru, primjedbe i sugestije vijeća roditelja i vijeća učenika" a ukoliko one zaista i postoje, postavlja se pitanje da li je sa istim upoznat tužitelj, te "blagovremeno i uredno izvršavanje zakonom predviđenih obaveza".

Prema iznijetom, sve iz prethodnog pasusa je uticalo na konačnu ocjenu, te je tužitelj, koji za sebe navodi da je najbolji nastavnik matematike u toj JU, dobio konačnu ocjenu „ne zadovoljava“ ali je prvostepeni organ napravio bitan propust, jer za citirane elemente nije dao razloge koji bi objektivizirali navode i doveli do zaključka da je data data ocjena opravdana.

Navodi da u prilog tome govori i činjenica da je tužitelj javno pohvaljen od strane Vijeća roditelja trećeg razreda 16.02.2023. godine što je uneseno i u zapisnik sveske Vijeća a da apsurd osporenoj ocjeni bude veći, upravo je v.d. direktorica bila zapisničar razrednog Vijeća. S druge strane, tvrdi da je tužitelj u školskoj 2022/2023 bio voditelj sekcije dodatne nastave iz predmeta matematika za treći razred, gdje je na samom školskom takmičenju profesorica Z. S. sugerisala prisutnoj djeci da napišu kako je upravo ona mentor svoj djeci iako nije bila niti voditelj sekcije, niti predmetni nastavnik te je takav zapisnik sa školskog

takmičenja tužitelj odbio da potpiše, uz sačinjavanje službene zabilješke koja nikada nije bila predmet rasprave od strane uprave tuženog, pa se pretpostavlja da su bodovi sa kantonalnog takmičenja i učešća sa federalnog takmičenja iz matematike dodijeljeni upravo njoj, što prema mišljenju tužitelja jasno ukazuje na to da je v.d. direktorica donijela pobijano rješenje s ciljem diskreditacije i nanošenja štete tužitelju a tome u prilog ide i činjenica da sastav svih komisija na nivou škole imenuje direktor, te da u onim komisijama koje se boduju, u pravilu nikada nema tužitelja pa se nameće pitanje, da li tužitelj u tom segmentu posla nije radio dobro, ili nije ni imao priliku da se uopšte iskaže, na koji način mu je učinjena i diskriminacija.

Tužba dalje navodi da je postupajući kao drugostepeni organ, Školski odbor prigovor tužitelja, odlukom djel. broj: 01-3268-1/24 od 26.6.2024. godine, odbio kao neosnovan te se u pobijanoj odluci poziva na odredbe Pravilnika koji razrađuju elemente ocjenjivanja i vrednovanja, /član 8., 11. i 13./ ali istovremeno "zaboravlja" da je odredbom člana 16. stav 3. propisano da je direktor dužan po službenoj dužnosti da osigura dokumenta u personalnom dosjeu nastavnika za stručno usavršavanje iz "stava 2. člana 15. ovog pravilnika". Ukazuje da je odredbom člana 15. stav 2. Pravilnika propisano da, direktor obrazovne ustanove ima obavezu da na početku školske godine uradi prijedlog programa za stručno usavršavanje nastavnika pa se tužitelj pita da li je direktor tuženog u školskoj 2021/22 i školskoj 2022/23 godine uradio takve programe te tvrdi da nije i da se treba zapitati o kojem stručnom usavršavanju tužitelja a i ostalih se govori.

U tužbi se dalje navodi da elemente ocjenjivanja koji se odnosi na redovnu nastavu, odgovornost prema radu, saradnički odnos prema radnim kolegama, poštivanje kodeksa etičnosti i profesionalnosti u radu, primjedaba i sugestija Vijeća roditelja i Vijeća učenika, ne može u dosije uvrstiti sam profesor jer je to segment i opis posla uprave škole te smatra da je odlučujući o prigovoru tužitelja, Školski odbor pokazao na jasan način, kako ne smije raditi te umjesto da bude korektiv eventualnog nezakonitog postupanja zakonskog zastupnika tuženog, u konkretnom slučaju se „postavio“ kao loš advokat tadašnje v.d. direktora a sve iz razloga što niti jedan navod iz prigovora nije ocijenio a istovremeno se na selektivan ali i pogrešan način pozivao na odredbe Pravilnika. Smatra i da je pri tome propustio da primijeni odredbu člana 18. stav 2. Pravilnika i imenuje komisiju za rješavanje po prigovoru iz reda nastavnika, koja bi nakon što obavi postavljene zadatke, predložila Školskom odboru donošenje konačne odluke po prigovoru pa je samo iz ovog razloga pobijana odluka protivna važećem propisu, radi čega je treba poništiti.

Tužitelj smatra da ukoliko profesor uredno odrađuje svoje obaveze iz 40-satne radne sedmice bez bilo kakvih primjedbi, ukoliko bez svoje krivice nije mogao da ostvari bodove, nego se to desilo isključivo na osnovu samog funkcionisanja škole (škola ima 80-tak profesora, jasno je da svi ne mogu biti uključeni u komisije i procese) definitivno postaje jasno zašto je tužitelj isključivan iz tih aktivnosti. Smatra da je direktor dužan da svakome da jednaku priliku da se iskaže a u slučaju tužitelja to nije bio slučaj, nego je prema njemu učinjena diskriminacija a da je dokaz da je „ocjena“ koju tužitelj pobija ovom tužbom plod ličnog animoziteta tadašnjeg v.d. direktora prema njemu, i nepoštivanje odredaba člana 38. stav 6. Kolektivnog ugovora za djelatnost srednjeg obrazovanja u Tuzlanskom kantonu /"Službene novine TK", broj: 3/17, 1/18, 16/18, 17/18, 22/21, 20/22, 4/23, 11/23 i 4/24-Kolektivni ugovor) - „Nastavniku ili stručnom saradniku koji tokom trajanja radnog odnosa u srednjoj školi stekne naučni stepen magistra ili

doktora isključivo iz oblasti iz koje izvodi nastavu u srednjoj školi ili u okviru profila i stručne spreme stručnog saradnika, priznaje se neposredno više stručno zvanje trajno," te navodi da je općepoznata činjenica kod tuženog da je tužitelj magistar matematike preko deset godina, a da predmet matematika kod tuženog predaja preko dvadeset godina te imajući u vidu odredbu člana 38. stav 6. Kolektivnog ugovora, tužitelj i nije mogao biti predmet ocjene, jer je njegovo stečeno stručno zvanje trajnog karaktera. Stoga predlaže da sud donese presudu kako je usvojeno u izreci presude.

U odgovoru na tužbu od 13.09.2024. godine tuženi ističe prigovor pasivne legitimacije smatrajući da tuženi nije pravilno označen, te navodi da je predmet spora poništenje rješenja u ime tužitelja, a koje rješenje je doneseno od strane Školskog odbora tuženog. Tuženi takođe osporava tužbeni zahtjev tužitelja, kako navodi u pogledu pravnog osnova, tako i u pogledu visine tužbenog zahtjeva (pri čemu se ne odlučuje ni o kakvom zahtjevu u kvantitativnom smislu), te navodi da tužba nema materijalnog-pravnog osnova, obzirom da navodi nisu tačni ili su pogrešno interpretirani. Dalje navodi da tužitelj u svojoj tužbi ne navodi pravni osnov svog tužbenog zahtjeva, a niti prilaže materijalne dokaze, na kojima temelji svoj tužbeni zahtjev-prije svega ne prilaže dokaze koji bi doveli do drugačijeg ocjenjivanja u skladu sa Pravilnikom. Nadalje, navodi da je tužbeni zahtjev neosnovan iz razloga što tužitelj u parničnom postupku potražuje poništenje Rješenja o konačnoj ocjeni rada JU MSEŠ Tuzla broj: 02-1182-5/24 od 15.04.2024. godine, koji sud nije stvarno nadležan za odlučivanje u konkretnoj pravnoj stvari. Navodi da je sam postupak za poništenje rješenja regulisan odredbom člana 253 Zakona u upravnom postupku FBiH. Dalje navodi da u konkretnoj pravnoj stvari u skladu sa članom 8., 11., i 13. Pravilnika, Komisija za utvrđivanje prijedloga ocjene rada i stjecanje višeg stručnog zvanja profesora i stručnih saradnika imenovana od strane Školskog odbora vrši analizu i vrednovanje relevantne dokumentacije koji su nastavnici i stručni saradnici dužni dostaviti u svoj personalni dosije, da je nastavnicima tuženog poslato obavještenje da izvrše dopunu lične pedagoške dokumentacije broj 02-4745-1/23 od 14.12.2023. godine i ponovo 22.03.2024. godine broj: 02-760-1/24 u skladu sa članom 20. Pravilnika a na osnovu koje se vrši vrednovanje u postupku sticanja višeg stručnog zvanja, da je u skladu sa obavještenjem za dopunu dokumentacije tužitelj uredno obaviješten da dostavi potrebnu dokumentaciju, kao i svi ocjenjivani članovi Nastavničkog vijeća za period ocjenjivanja 2021/2022 i 2022/2023 školska godina a uvidom u arhivu škole utvrđeno je da nije dostavljena tražena dokumentacija od strane tužitelja, te je Komisija za utvrđivanje prijedloga ocjene rada i stjecanje višeg stručnog zvanja profesora i stručnih saradnika za školsku 2023/2024 godinu ocijenila tužitelja na osnovu raspoložive dokumentacije, tj. uspješnost u radu sa učenicima-naročito se ističe, vannastavni stručni rad – 1 bod i stručno usavršavanje – povremeno. Tuženi navodi da je na osnovu člana 126 Zakona o srednjem obrazovanju i odgoju (Sl. novine TK broj 10/20-prečišćeni tekst, 11/20, 8/21,11/21,22/21,5/22,10/22,11/22, 9/23), član 159 Pravila škole broj: 01-3694-1/19 od 18.12.2019. godine, te rješavajući po prigovoru tužitelja broj 01-2198-1/24 od 05.06.2024. godine izjavljeno na Rješenje o konačnoj ocjeni broj 02-1182-5/24 od 15.04.2024. godine; Školski odbor tuženog na sjednici održanoj 26.06.2024. godine donio odluku kojom se prigovor tužitelja od 05.06.2024. godine izjavljen na Rješenje o konačnoj ocjeni odbija kao neosnovan.

Poziva se na član 17 Pravilnika navodeći da je istim propisano da konačnu ocjenu rada nastavnika utvrđuje direktor uzimajući u obzir pojedinačne elemente ocjenjivanja i vrednovanja iz sve tri ocjenjivanje oblasti, te da Pravilnikom nije propisan drugačiji način ocjenjivanja pa iz navedenih razloga smatra da su navodi tužbe neosnovani i predlaže da se tužbeni zahtjev odbije. Tužitelj tokom postupka ostaje kod navoda iz tužbe a tuženi kod navoda iz odgovora na tužbu.

Tokom dokaznog postupka izvedeni su dokazi uvidom i čitanjem u: rješenje o konačnoj ocjeni rada br. 02-1182-5/24 od 15.04.2024. godine, prigovor protiv navedenog rješenja od 03.06.2024. godine, Odluka Školskog odbora tuženog br. 01-3268-1/24 od 26.06.2024. godine, Urgencija I od 26.06.2024. godine, dopis tuženog br. 02-3287-1/24 od 27.06.2024. godine, Pisani odgovor tužitelja od 26.6.2024. godine na akt tuženog br. 02-3249-1/24 od 25.6.2024. godine, Obavijest Pošta BH o prijemu pismena, Pisani zahtjev tužitelja, od 31.1.2025. godine koji od tuženog traži dostavljanje materijalne dokumentacije, Izvještaj Komisije o ocjenjivanju rada i stjecanju višeg stručnog zvanja nastavnika, profesora i stručnih saradnika za školske godine 2021/2022 i 2022/2023 broj: 02-334-1/24 od 02.02.2024. g., Podaci o uspješnosti u radu sa učenicima/djecom za period ocjenjivanja 2021/2022 // 2022/2023 Obrazac 1., 2., 3., 4. od 15.04.2024. godine, -Rješenje o konačnoj ocjeni rada JU MSEŠ Tuzla broj: 02-1182-5/24 od 15.04.2024. godine, Mišljenje Ministarstvo obrazovanja i nauke TK broj: 10/1-30-009991-1/24 od 06.05.2024. godine, Odluka JU MSEŠ Tuzla broj: 01-3268-1/24 od 26.06.2024. godine, Zaključak JU MSEŠ Tuzla broj: 01-3268-2/24 od 26.06.2024. godine, Poziv za dostavljanje Zahtjeva za sticanje višeg stručnog zvanja – Savjetnik – trajno JU MSEŠ Tuzla broj: 02-3249-1/24 od 25.06.2024. godine, Poziv za dostavljanje Zahtjeva za sticanje višeg stručnog zvanja – Savjetnik – trajno JU MSEŠ Tuzla broj: 02-3250-1/24 od 25.06.2024. godine, Službena zabilješka JU MSEŠ Tuzla broj: 02-3251-1/24 od 25.06.2024. godine, Poziv za dostavljanje Zahtjeva za sticanje višeg stručnog zvanja – Savjetnik – trajno JU MSEŠ Tuzla broj: 01-3277-1/24 od 26.06.2024. godine, Poziv za dostavljanje Zahtjeva za sticanje višeg stručnog zvanja – Savjetnik – trajno JU MSEŠ Tuzla broj: 02-3278-1/24 od 26.06.2024. godine, odluka o usvajanju godišnjeg programa rada škole za školsku 2021/2022. godinu, odluka o usvajanju godišnjeg programa rada škole za školsku 2002/2003. godinu, obje odluke sa godišnjim programima rada, rješenje o radnim zadacima u okviru 40-satne radne sedmice za školsku 2001/2002. godinu, rješenje o radnim zadacima u okviru 40-satne radne sedmice za školsku 2002/2003. godinu, provedeno je saslušanje tužitelja i zakonskog zastupnika tuženog u svojstvu parničnih stranaka te saslušanje svjedoka: J. M., H. M., K. S., S. A., M. M., M. M. S., Š. M. i H. A.

Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima a u skladu sa odredbom člana 8 Zakona o parničnom postupku F BiH (Službene novine F BiH 53/03, 73/05, 19/06, i 98/15-u daljem tekstu ZPP) utvrđeno je sljedeće:

Među strankama je sporna nadležnost suda, pasivna legitimacija, te da li su akti čije se poništenje traži doneseni po propisanoj proceduri i u skladu sa Pravilnikom.

Tuženi neosnovano prigovara u odgovoru na tužbu i tokom postupka da sud nije stvarno nadležan da odlučuje u konkretnoj pravnoj stvari te se poziva na odredbe Zakona o upravnom postupku navodeći da predmetno rješenje može ukinuti ili poništiti drugostepeni organ, pri čemu nije sasvim jasno da li se prigovara na stvarnu nadležnost jer se poziva na odredbe ZUP-a, i da rješenje može poništiti drugostepeni organ, obzirom da se stvarna nadležnost odnosi na podjelu poslova između pojedinih sudova obzirom na vrstu spora, ili se misli na apsolutnu nenadležnost, odnosno da sud nikako ne može suditi ovu vrstu spora. U svakom slučaju su oba prigovara neosnovana, obzirom da je tužitelj ovlašten u skladu sa odredbama ZPP-a i Zakona o radu F BiH tražiti zaštitu svojih prava pred ovim sudom, ukoliko smatra da mu je neko pravo iz radnog odnosa povrijeđeno, a konkretnom slučaju, kako je nezadovoljan odlukom tuženog, a zatim i Školskog odbora tuženog, ovlašten je tražiti preispitivanje takvih odluka pred ovim sudom koji je i stvarno i apsolutno nadležan da odlučuje u ovoj pravnoj stvari.

Nadalje, neosnovan je i prigovor tuženog u pogledu pasivne legitimacije gdje navodi da je predmet spora poništenje i odluke Školskog odbora te da tuženi nije pravilno označen. Tužitelj u ovoj pravnoj stvari traži poništenje odluke o konačnoj ocjeni koju je donio vd direktor tuženog te poništenje odluke povodom prigovora na odluku o konačnoj ocjeni, a koju je donio Školski odbor tuženog.

Shodno odredbama člana 103 Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju TK ("Sl. novine Tuzlanskog kantona", br. 10/2020 - prečišćen tekst, 8/2021, 11/2021, 22/2021 i 5/2022, "Sl. novine FBiH", br. 26/2022 - odluka US, "Sl. novine Tuzlanskog kantona", br. 10/2022 i 11/2022, "Sl. novine FBiH", br. 39/2023 - odluka US, "Sl. novine Tuzlanskog kantona", br. 12/2023 i 5/2025) Školski odbor predstavlja organ upravljanja tuženog, a organ rukovođenja je direktor škole, te Školski odbor nema svojstvo posebnog pravnog lica, pa je sasvim pravilno tužitelj označio kao tuženog JU Mješovita srednja Elektrotehnička škola Tuzla, čiji je vd direktor kao organ rukovođenja donio rješenje o konačnoj ocjeni rada od 15.05.2024. godine, a Školski odbor kao organ upravljanja koji je ovlašten da odlučuje o žalbama na odluke direktora, donio odluku prilikom prigovora koja je predmet pobijanja od 26.06.2024. godine.

Među parničnim strankama nije sporno da je tužitelj bio uposlenik tuženog na radnom mjestu nastavnik matematike preko 20 godina, između ostalog i u periodu ocjenjivanja za školsku 2021/2022 i 2022/2023 godinu, s tim da je do februara 2022 obavljao poslove direktora škole, te nije sporno ni da je direktor tuženog dana 15.04.2024. godine donio rješenje broj 02-1182-5/24 a kojim je tužitelja ocjenio za školsku 2001/2022 i 2022/2023 ocjenom „ne zadovoljava“ a u kojem rješenju je navedeno da je ocjena za dvije školske godine utvrđena na osnovu elemenata ocjenjivanja i vrednovanja utvrđenih Pravilnikom o ocjenjivanju. U obrazloženju navedenog rješenja je navedeno da pored ocjene „naročito se ističe“ za uspješnost u odgojno-obrazovnom radu sa učenicima, radniku je u naznačenom periodu vrednovan vannastavni stručni rad sa jedan bod te je uz vrednovanje navedenog imenovanom vrednovano stručno usavršavanje opisnom ocjenom „povremeno“ koji se ogleda u učestvovanju u stručnom usavršavanju koje organizira škola, Ministarstvo obrazovanja i nauke TK, Pedagoški zavod TK i individualnom stručnom usavršavanju. Dalje je navedeno da je osim navedenih elemenata na utvrđivanje konačne ocjene uzet u obzir i odgovornost prema radu, saradnički odnos prema radnim kolegama, poštivanje kodeksa etičnosti i profesionalnosti u radu, izvještaj o stručnom nadzoru, primjedbe i sugestije vijeća roditelja i vijeća učenika, te blagovremeno i

uredno izvršavanje zakonom predviđenih obaveza, a da je odluka donesena u skladu sa navedenim i na osnovu člana 7 stav 1 i 2 i člana 17 stav 3 Pravilnika. Sve navedeno proizilazi iz predmetnog rješenja o konačnoj ocjeni.

Kao svjedoci u postupku su saslušani članovi Komisije za ocjenjivanje J. M., H.M., K. S. i S. A. te je iz iskaza svjedoka utvrđeno da su isti bili članovi Komisije za ocjenjivanje za sporne dvije godine, da je zadatak bio da izvrše bodovanje i daju prijedlog ocjenjivanje nastavnika, da je u dosijeu tužitelja postojao samo jedan akt, rješenje o 40. satnoj radnoj sedmici, da je tužitelj kao i ostali pozivan više puta da dostavi dodatnu dokumentaciju, te da to nije učinio ni nakon pozivanja te da su bodovali ono što su imali, te su mu za dodatnu nastavu iz matematike dali jedan bod. Dalje je utvrđeno i da je zadatak komisije da boduje tri stavke, uspješnost u odgojno obrazovnom radu sa djecom, vannastavne aktivnosti i stručno usavršavanje, a sve to u tri obrasca te su vršili bodovanje a konačnu ocjenu donosi direktor. Svjedoci M. H., K.S. i J. M. su se izjasnili da je Komisija popunjavala prva tri obrasca dok se svjedok S. A. izjasnila da je Komisija trebala da popunjava obrazac 2 a da ostalo ne popunjavaju. Sud je prihvatio iskaz prva tri navedena svjedoka da su isti popunjavali prva tri obrasca, a nije prihvatio iskaz S. A. u ovom dijelu obzirom da je suprotan iskazima prethodno tri navedena svjedoka koji su takođe bili članovi komisije a koji su se jasno izjasnili da su popunili prva tri obrasca.

Pri tome je članom 10 Pravilnika propisano da uspješnost u radu sa učenicima (obrazac 1) ocjenjuje direktor na propisanom obrascu na temelju praćenja rada nastavnika, na prijedlog Komisije za utvrđivanja prijedloga ocjene uzimajući u obzir eventualne primjedbe kako je dalje navedeno u tom članu, dalje u članu 12 stav 1 da vannastavni stručni rad nastavnika vrednuje direktor uvidom i razmatranjem relevantne dokumentacije sadržane u dosijeu nastavnika, na propisanom obrascu obrazac 2) a da je dokaze o vannastavnom stručnom radu dužan priložiti nastavnik. Članom 15 stav 1 Pravilnika je propisano da stručno usavršavanje nastavnika iz člana 13 Pravilnika vrednuje direktor nakon razmotrene priložene dokumentacije, na propisanom obrascu (obrazac 3) pa je iz svega citiranog kao i na osnovu iskaza svjedoka utvrđeno da u praksi Komisija odrađuje posao popunjavanja obrazaca 1, 2 i 3 a na kraju direktor koji vrednuje ono što je uneseno u obrasce, i donosi konačnu odluku o ocjeni nastavnika.

Uvidom u navedene obrasce 1, 2, 3 i 4 za tužitelja je utvrđeno da se obrazac 1 odnosi na podatke o uspješnosti u radu sa učenicima/djecom za period ocjenjivanja 2021/2022, 2002/2023 godina gdje je za tužitelja po svim osnovama navedeno da se isti naročito ističe (pa tako za između ostalog metodička kreativnost u podučavanju odnosno pronalaženju postupaka za optimalno postizanje krajnjih odgojno obrazovnih ciljeva, primjenjivanje savremenih oblika i metoda rada u podučavanju i korištenju savremenih izvora znanja itd.) te navedeno obrazloženje za takvu ocjenu kod svake pojedine stavke te je evidentirano i da nema evidencije o primjedbama – sugestijama vijeća roditelja učenika, izvještaj stručnog savjetnika, pedagoga itd. U obrascu je navedeno da se ocjenjivanje uspješnosti vrši na osnovu članova 8, 9 i 10 Pravilnika.

Iz obrasca 2 je utvrđeno da je u skladu sa članom 11 i 12 Pravilnika istim vrednovan vannastavni stručni rad tužitelja i to prema članu 11 jedan bod-dodatna iz matematike. Činjenicu da je tužitelj držao dodatnu iz matematike sud kao i Komisija je mogla utvrditi iz rješenja o 40. satnoj radnoj sedmici za tužitelja a koje rješenje je bilo i u samom dosijeu tužitelja, kao su to potvrdili saslušani svjedoci te je su rješenja o 40. satnoj radnoj sedmici za ocjenjivani period

provedeni i kao dokaz u ovom postupku pa je iz rješenja vidljivo da tužitelj drži i dodatnu iz matematike.

U obrascu 3 je navedeno da se na osnovu članova 13,14 i 15 Pravilnika vrednuje vannastavni stručni rad zaposlenika a očito je riječ o omašci jer je iz odredbi Pravilnika kao i same sadržine istog obrasca vidljivo da se vrednuje stručno usavršavanje u obrascu 3 pa je tužitelju za sve stavke i to: učešće u stručnom usavršavanju sadržanom u godišnjem programu rada škole, učešće u stručnom usavršavanju koje organizira škola, učešće u stručnom usavršavanju koje organizira Ministarstvo obrazovanja, nauke i kulture i sporta TK i Pedagoški zavod, (učesće u stručnom usavršavanju sadržanom u godišnjem programu rada škole, učesće u stručnom usavršavanju koje provode stručne ustanove Vladinog i nevladinog sektora navedeno „izostaje“ da bi na kraju kod „vrednovanje ukupnog stručnog usavršavanja bilo navedeno „povremeno“.

Na kraju je u obrascu 4 za koje je utvrđeno da ga popunjava direktor škole, navedeno da se tužitelj ocjenjuje sa ocjenom „ne zadovoljava“. U istom je navedeno da direktor utvrđuje ocjenu na osnovu članova 114. i 115. Zakona o srednjem obrazovanju, člana 97 i 98 Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju te člana 17 Pravilnika.

Komisija je sačinila i izvještaj koji je datiran na dan 02.02.2024. godine u kojem je navedeno za tužitelja u pogledu broja bodova da ima jedan bod te je iz izvještaja vidljivo da je H. M. pozivala tužitelja da dopuni svoju dokumentaciju a na što joj je odgovorio „šta hoćete od mene, ocijenite me kao i do sada, pišite nula“.

Iz iskaza već pomenutih saslušanih svjedoka koji su bili članovi Komisije za ocjenjivanje proizlazi i da je tuženi pozivao tužitelja kao i ostale uposlenike da dostave dokumentaciju u svoj dosje a za potrebe ocjenjivanja a da je tužitelj propustio da dostavi bilo kakvu dokumentaciju u svoj dosije nego je isti sadržavao samo rješenje o 40. satnom radnoj sedmici te navedeno ne spori ni tužitelj u svom iskazu.

Tužitelj se povodom rješenja o konačnoj ocjeni obratio Školskom odboru tuženog prigovorom od 03.06.2024. ukazujući na, po njegovom shvatanju propuste u ocjenjivanju, te je Školski odbor dana 26.06. 2024. donio odluku kojom se prigovor odbija kao neosnovan, i to na 38. redovnoj sjednici Školskog odbora održanoj 26.06.2024. godine. Iz zapisnika sa navedene sjednice je utvrđeno da sjednici prisustvuju predsjednica Školskog odbora S. M. M. te 2 člana kao i vd. direktorica škole U.A., sindikalni predstavnik H. A. i sekretar škole M. M. kao zapisničar a kao tačka dnevnog reda je bilo i razmatranje prigovora tužitelja na rješenje o konačnoj ocjeni koji je predmet i ovog spora te je navedeno da je predsjednica Školskog odbora utvrdila da nije dostavljena Pravilnikom tražena dokumentacija na osnovu čega je tužitelj i ocjenjen na osnovu raspoložive dokumentacije tj. uspješnost u radu sa učenicima se „naročito ističe“ , vannastavni stručni rad jedan bod i stručno usavršavanje „povremeno“ te se poziva na član 17 Pravilnika. Na navedenoj sjednici je sindikatni predstavnik A. H. potvrdio da protiv tužitelja nije vođen disciplinski postupak niti je bilo zamjerki od strane učenika i roditelja te rekao da je v.d. direktorica u neformalnom razgovoru sa njim rekla da je pri posjeti času tužitelja čak bio izvanredan te je sindikalni predstavnik naglasio da u protekle dvije godine koje se ocjenjuju tužitelj nije imenovan u komisije u školi te da su seminari koje organizuje Pedagoški zavod a koji se plaćaju bili veoma malo zastupljeni te je naglasio i da je Pravilnik nejasan i da je teško napraviti balans između nastavnih i vannastavnih aktivnosti.

Ove navode je H. A. potvrdio i prilikom saslušanja u svojstvu svjedoka na ročištu za glavnu raspravu pred ovim sudom te potvrdio da je prisustvovao sjednici i iznio ono što je navedeno na zapisnik, a kojem iskazu je sud poklonio vjeru jer u skladu i sa ostalim izvedenim dokazima. Iz zapisnika dalje proizilazi da je v.d. direktorica je naglasila da za sporni period ocjenjivanja nije bila direktorica i da nije direktno pratila rad tužitelja, te da kada je preuzela funkciju proces ocjenjivanja nije bio okončan pa je dat nalog komisiji da se ponovo izvrši ocjenjivanje i uputi e-mail za dopunu dokumentacije što tužitelj nije iskoristio te je potvrdila da je bila na času kod tužitelja koji je bio uspješan. Iz zapisnika proizilazi da su članovi Školskog odbora shodno dokumentaciji i tumačenju odredbi Pravilnika predložili da se prigovor odbije kao neosnovan. Sekretar škole je upoznala prisutne sa članom 38 stav 6 Kolektivnog ugovora za djelatnost srednjeg obrazovanja u TK, a koji se tiče sticanja stepena magistra ili doktora navodeći da je uputila poziv tužitelju i punomoćniku da dostave zahtjev za sticanje višeg stručnog zvanja savjetnik-trajno, na koje tužitelj ima pravo jer zvanje magistra iz oblasti iz koje predaje stekao tokom trajanja radnog odnosa pa je Školski odbor donio zaključak da i taj organ uputi isti zahtjev tužitelju i punomoćniku sve sa ciljem pozitivnog rješavanja stručnog zvanja imenovanog.

Da je to i učinjeno proizilazi i iz Zaključka broj 01-3268-2/24 od 26.06.2024. godine, te iz poziva za dostavljanje zahtjeva za sticanje višeg stručnog zvanja-savjetnik-trajno od 25.06.2024. godine i 26.06.2024. godine koji su pozivi upućeni tužitelju lično i njegovom punomoćniku a što proizilazi i iz službene zabilješke od 25.06.2024. godine.

Saslušani svjedok M. M. koja je zaposlena na radnom mjestu sekretar škole kod tuženog je prilikom saslušanja u svojstvu svjedoka potvrdila da je pozivala tužitelja i njegovog punomoćnika za dostavu zahtjeva za sticanje višeg stručnog zvanja te da je o tome sačinila zabilješku, a što nije bilo posebno sporno među strankama.

Saslušani svjedok S. M.M., a čijem iskazu je sud u ovom dijelu poklonio vjeru jer je suglasan materijalnoj dokumentaciji, je potvrdila da je prisustvovala sjednici Školskog odbora kad se odlučivalo o prigovoru tužitelja, da joj je pojašnjeno da tužitelj po pozivima nije dostavio dokumentaciju, a pojašnjenje o tome joj je dao sekretar škole pa su odbili prigovor, a tom prilikom je bila prisutna ona, ostali članovi Školskog odbora, predstavnik sindikata, direktor i sekretar škole te se u priču uključivala i direktorica škole pojašnjavajući kako je izvršila ocjenjivanje. Svjedok se izjasnila da je odluku Školskog odbora izradio vjerovatno sekretar škole a da ona samo dobije na potpis.

Iz odluke Školskog odbora kojim je odbijen prigovor tužitelja od 26.06.2024. na konačnu ocjenu proizilazi da je u istom ponovljeno da je formirana Komisija za utvrđivanja prijedloga ocjene rada i sticanje višeg stručnog zvanja profesora i stručnih saradnika, da je ista ovlaštena vršiti analizu i vrednovanje relevantne dokumentacije koju su nastavnici dužni dostaviti u personalni dosije, da je nastavnicima dva puta poslato obavještenje da dopune dokumentaciju i to 14.12.2023. i 22.03.2024. godine u skladu sa članom 20 Pravilnika, da tužitelj iako je pozvan, nije dostavio traženu dokumentaciju pa je ocjenjen na osnovu raspoložive dokumentacije tj. naročito se ističe“ za uspješnost u odgojno-obrazovnom radu sa učenicima, zatim je vrednovan vannastavni stručni rad sa jedan bod te je vrednovano stručno usavršavanje opisnom ocjenom „povremeno“, te se u odluci poziva na odredbe člana 17 Pravilnika i da nije propisan drugačiji način ocjenjivanja zbog čega je prigovor odbijen kao neosnovan.

U svojstvu parnične stranke saslušan je i tužitelj koji se izjasnio da je radio kod tuženog oko 20 godina, da je do februara školske 2021/2022. godine bio direktor, a nakon toga nastavnik, da je bio zakinut za aktivnosti i uspjehe koji se vrednuju u postupka ocjenjivanja nastavnika jer je vodio dodatnu nastavu za matematiku i učenici koje je vodio su otišli i na federalno takmičenje, ali zasluge sebi pripisala Z. S., da je na izvještaju sa školskog takmičenja odbio isti potpisati i dao izdvojeno mišljenje koje nikad nije razmatrano. Izjašnjavajući se o rješenju o 40. satnoj radnoj sedmici u smislu aktivnosti i obaveza onoga što nastavnici moraju obavljati, navodi da za predmet matematika 19 časova za sobom u 40-satnoj radnoj sedmici povlači 31,5 sati odnosno oko 73% radne sedmice a da su ostali 8,5 sati druge određene aktivnosti, kao što je kod njega bila npr. dodatna nastava, te smatra da je to najbitnije, dalje da je najprije putem pošte dobio ocjenu nezadovoljava, a onda poziv za podnošenje zahtjeva za sticanje višeg stručnog zvanja – savjetnik trajno pri čemu je taj poziv došao tek kada se advokat uključio, a sa strane tuženog nije ukazivano ukoliko bi donio zahtjev koji se navodi da bi rješenje o konačnoj ocjeni bilo stavljeno van snage, nego bi ostalo u dosijeu što nije želio. Smatra da je rješenje o konačnoj ocjeni rezultat i animoniziteta koji direktorica ima prema njemu te animonizitet vidu u tome od strane iste nije htjela dati tužitelju saglasnost za otkaz, da je propustio određene rokove kada je trebao biti prijavljen, te da je u odluci o otkazu spominjana optužnica i krivični postupak protiv njega iako za to nije bilo nikakve potrebe. Smatra da je njegov odnos prema kolegama u ocjenjivanom periodu bio profesionalan i korektan a da je imao određeni nesporazum sa J. M. koji iz određenih razloga u određenom periodu nije ni držao nastavu pa ga je isprozivao tužitelj i smatra da mu je isti to zamjerio i da je uticalo na konačnu ocjenu. Navodi da za ocjenjivani period nije dobio nikakav izvještaj o stručnom nadzoru nad njegovim radom te potvrđuje da je sadašnja zakonska zastupnica tuženog bila na njegovom času i da nije dobio nikakve primjedbe. Tužitelj se izjasnio i da putem godišnjeg programa rada škole i usavršavanja koje organizuje škola u okviru predmeta matematika nije organizovano nikakva edukacija te da je nejasno u obrascu 3 zašto je navedeno da sa svega izostaje a na kraju zaključno ipak povremeno učestvuje, te su netačni podaci kod ocjenjivanja jer 2021. i 2022. godine je bila onlajn nastava i nikakvo predavanje i edukacija u školi nije održana. Smatra da je trebao mimo jednog boda u obrascu 2 dobiti i bodove jer su se njegovi učenici pod njegovim vodstvom kao treći razred otišli na kantonalno takmičenje.

U svojstvu parnične stranke saslušana je i direktorica tuženog A. U., koja se izjasnila da je na poziciju imenovana 04.03.2025. godine, a kasnije se ispravila i rekla da je to 04.03.2024. godine, da joj je bivši direktor ostavio proces ocjenjivanja nastavnika obzirom da isti nije bio završen, da je izvršila uvid u dokumentaciju i vidjela da neke kolege nisu dostavile istu pa je komisiji dala nalog da izvrši ponovo uvid a da se nastavnici ponovo obavijeste o dostavljanju dokumentacije što je i učinjeno, da je i sama pohvalila tužitelja za njegov rad budući da su ga drugi pohvalili pa je u obrascu 1 i evidentirano stanje kakvo jeste, da je u obrascu 2 tužitelj dobio jedan bod za vannastavne aktivnosti a da se obrazac 3 odnosi na stručno usavršavanje te navodi da se to odnosi na različite aktivnosti, sajmovi knjige u Beogradu i Sarajevu, zatim da i Pedagoški zavod i nadležno ministarstvo takođe planiraju stručno usavršavanje na koje se nastavnici odazivaju a da je uvidom u dosije vidljivo da se tužitelj nije odazivao na seminare. Zakonska zastupnica se izjasnila da se držala isključivo onoga što

je Komisija uradila u obrascima a da nema pravo donijeti neko njeno mišljenje jer je za period ocjenjivanja i ona bila nastavnik a naknadno došla na ovu poziciju a da je povodom prigovora tužitelja na rješenje o ocjeni Školski odbor odbio prigovor. Izjašnjavajući se u pogledu toga ko je trebao sačiniti evidenciju o stručnom usavršavanju, navodi da je nastavnik trebao dostaviti dokumentaciju u personalni dosije jer to tako piše u Pravilniku, dalje da nastava u drugom polugodištu počinje zadnje sedmice januara i traje najkasnije do 20.-tog ili 22. juna, da je tužitelj redovno praćen u radu za školsku 2021., 2022., 2023. godinu, i to od strane direktora i komisije za ocjenjivanje ali od strane bivših direktora jer ona nije bila direktor u to vrijeme, da je u primopredaji dokumentacije dobila izvještaje, da u personalnom dosijeu tužitelja nije bilo ništa od dokumentacije, te da se ocjena daje na osnovu sva tri obrasca, obrazac 1, 2 i 3 pa navodi da je u Pravilniku naveden član da pod c. i d. mora imati 14 bodova, 2 puta po 14 je 28 što se odnosi na obrazac 2 i obrazac broj 3 gdje mora biti redovno stručno usavršavanje pa u konkretnoj situaciji je za obrazac 1 tužitelju ocjena naročito se ističe, obrazac 2 jedan bod, što nije 14 za tri godine što znači faktički ne zadovoljava te obrazac 3 povremeno a ne redovno čime ne ispunjava ocjenu iz člana 22 Pravilnika-kako to tvrdi zakonski zastupnik.

Zakonska zastupnica tvrdi da je ocjenjivanje tužitelja izvršeno u skladu sa Pravilnikom te je potvrdila da u Pravilniku nema članova 114 i 115 te da je vjerovatno greškom to naznačeno iz zakona, zatim da u okviru godišnjeg programa rada škole postoje vannastavne aktivnosti gdje se i u okviru redovne 40 časovne sedmice odrede zaposleniku vannastavne aktivnosti, sekcije, dopunske dodatne i slično, da je tužitelju bila nametnuta kao obaveza dodatna nastava a ne zna da li ju je izvršavao, da u dosijeu zaposlenika – tužitelja nema rješenja da je bio član komisije za izradu nastavnog plana i programa. Izjašnjavajući se o tome koji su bili razlozi da tužitelj dobije ocjenu ne zadovoljava navodi da je ocjenu dobio na osnovu Pravilnika, da u dosijeu tužitelja nema dokumentacije da je nekom bio mentor, da su direktori tuženog u periodu ocjenjivanja na početku školskih godina uradili prijedlog programa za stručno usavršavanje profesora matematike na prijedlog stručnog aktiva i to u godišnjem programu rada. Navodi i da joj nije poznato da li su Pedagoški zavod TK i Ministarstvo obrazovanja TK u ocjenjivanom periodu vršili stručna usavršavanja iz predmeta matematike, te joj nije poznato koje nevladine ustanove imaju odobrenje vršiti edukaciju i stručno usavršavanje iz matematike.

U svom iskazu se dalje izjasnila da obrazac 2 i 3 ne vrednuju iste aktivnosti iako u obrascima to piše tako, da se samo u obrascu 2 boduje sa brojem bodova dok je u obrascu 1 i obrascu 3 opisno ocjenjivanje. Zakonska zastupnica se izjasnila da se ne može izjasniti kakav je bio saradnički odnos prema kolegama u periodu ocjenjivanja jer nije bila direktor, te tvrdi da je obrazac 1 popunjen od strane komisije koja je sve obrazložila i da je to zadatak komisije da vrednuje, te komisija predlaže u obrascu 1 šta da se navede.

Uvidom u godišnje programe rada za školsku 2021/22 i 2023/23 utvrđeno je da je predviđena obaveza stručnog usavršavanja nastavnika i stručnih saradnika te naveden plan istog te šta podrazumjeva individualno i kolektivno usavršavanje te suprotno tvrdnjama zakonske zastupnice, da su direktori tuženog u periodu ocjenjivanja na početku školskih godina uradili prijedlog programa za stručno usavršavanje profesora matematike na prijedlog stručnog aktiva i to u godišnjem programu rada, u istima se ne nalazi takav prijedlog za predmet matematika, a

i sve da postoji takav program, tuženi treba da dokaže da je zaista i organizovao stručno usavršavanje koje je predviđeno.

Podvođeci utvrđeno činjenično stanje pod norme materijalnog prava, sud je našao da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

Sud primjećuje da je predmetni Pravilnik donesen 2010. godine a na osnovu tada važećeg Zakona o srednjem obrazovanju TK ("Službene novine TK", br. 6/04, 7/05 i 3/08), a da je već 2011. godine stupio na snagu novi Zakon o srednjem obrazovanju TK, koji je uz sve izmjene i dopune još uvijek na snazi i kojim je regulisano da prestaje da važi Zakona o srednjem obrazovanju TK ("Službene novine TK", br. 6/04, 7/05 i 3/08), a što bi značilo i prestanak primjene podzakonskog akta koji je na osnovu istog donesen, odnosno Pravilnika o ocjenjivanju i donošenje novog, stupanjem na snagu novog Zakona, a što nikad nije učinjeno, nego su škole, obzirom da su i novim Zakonom o srednjem obrazovanju obavezane da vrše ocjenjivanje nastavnika, nastavile ocjenjivati nastavnike na osnovu navedenog Pravilnika.

Članom 1 Pravilnika je regulisano da se Pravilnikom utvrđuje postupak, uslovi i način ocjenjivanja i sticanja višeg stručnog zvanja nastavnika, profesora, stručnih saradnika osnovnih i srednjih škola te odgajatelja u predškolskim ustanovama i domovima učenika.

Članom 7 stav 1 Pravilnika su propisani elementi ocjenjivanja i vrednovanja pa je tako propisano da su elementi za ocjenjivanje i vrednovanje stručnosti i kvalitete rada nastavnika, stručnih suradnika i odgajatelja su: a) uspješnost u odgojno-obrazovnom radu s učenicima/djecom, b) vannastavni stručni rad, c) stručno usavršavanje.

Stavom 2 je propisano da pored elemenata iz stava 1. ovog člana koji se odnose na ocjenu i vrednovanje stručnosti i kvaliteta rada nastavnika, stručnih saradnika i odgajatelja, prilikom konačne ocjene nastavnika, stručnih saradnika i odgajatelja uzima u obzir i odgovornost prema radu, saradnički odnos prema radnim kolegama, poštivanje kodeksa etičnosti i profesionalnosti u radu, eventualno izvješće o stručnom nadzoru, primjedbe i sugestije vijeća roditelja i vijeća učenika te blagovremeno i uredno izvršavanje zakonom predviđenih obveza.

Članom 8 Pravilnika je regulisano element ocjenjivanja-uspješnost u radu sa učenicima pa je između ostalog predviđeno da se kod uspješnosti ocjenjuju između ostalog metodička kreativnost u poučavanju, odnosno pronalaženje postupaka za optimalno postizanje ishodišnih odgojno-obrazovnih ciljeva, primjenjivanje suvremenih oblika i metoda rada u poučavanju i korišćenje suvremenih izvora znanja, postignuti rezultati u odgojno-obrazovnom radu s učenicima/djecom, saradnja s roditeljima te predstavnicima lokalne zajednice koji sudjeluju u poboljšanju kvalitete života učenika/djece, odnos prema učenicima/djeci i poštivanje njihove ličnosti itd.

Članom 9 Pravilnika je navedeno da se elementi ocjenjivanja nastavnika, stručnih saradnika i odgajatelja u skladu sa članom 8. **(uspješnost u radu sa učenicima/djecom)** Pravilnika ocjenjuju opisno ocjenama: a) naročito se ističe, b) ističe se, c) dobar, d) zadovoljava, e) ne zadovoljava.

Dakle, članom 9 je regulisano ocjenjivanje uspješnosti u radu sa učenicima iz člana 8 Pravilnika kao jedan od elemenata ocjenjivanja i vrednovanja propisanih članom 7 Pravilnika a ne konačne ocjene kojima se nastavnici mogu ocjeniti.

Članom 11 Pravilnika je propisan način vrednovanja vannastavnog stručnog rada kao elementa ocjenjivanja i vrednovanja, odnosno propisano je koliko bodova nosi koja aktivnost.

Članom 14 Pravilnika je regulisano vrednovanje stručnog usavršavanja nastavnika, stručnog saradnika i odgajatelja, kao jedan od elemenata ocjenjivanja i vrednovanja iz člana 7 Pravilnika, te je propisano da se stručno usavršavanje vrednuje kao: „redovno“ što podrazumijeva redovno učestvovanje u radu stručnih skupova koje organizira škola, Pedagoški zavod, Ministarstvo obrazovanja, nauke, kulture i sporta Tuzlanskog kantona, Federalno ministarstvo obrazovanja, Ministarstvo civilnih poslova BiH, nevladine organizacije i stalno praćenje stručne literature i časopisa), zatim kao povremeno koje podrazumijeva povremeno izostajanje zbog vlastitih propusta sa stručnog usavršavanja koje organiziraju prethodno pomenute ustanove i povremeno praćenje savremene stručne literature) te kao „izostaje“ što podrazumijeva zbog vlastitih propusta stalno izostajanje sa stručnog usavršavanja koje organiziraju prethodno pomenute institucije te nepraćenje savremene stručne literature.

Članovima od 19 do 25 Pravilnika je regulisano pitanje uslova i postupka za sticanje višeg stručnog zvanja.

Dakle, iz citiranih odredbi, kao i ostalih odredaba Pravilnika je primjetno da predmetnim Pravilnikom **uopšte nije regulisano kojim se to konačnim ocjenama nastavnici mogu ocjeniti**, pa nije jasno ni po kojem osnovu se može tužitelj ocjeniti u situaciji kada to Pravilnikom nije propisano, odnosno iz Pravilnika se ne može utvrditi ni koju to ocjenu nastavnik može dobiti, jer konačne ocjene i nisu propisane Pravilnikom.

Tačno je da su članom 9. Pravilnika propisane opisne ocjene ali se iste odnose na element ocjenjivanja nastavnika, stručnih saradnika i odgajatelja u skladu sa članom 8 Pravilnika, odnosno date su vrste opisnih ocjena koje se odnose na ocjene koje se mogu dati za element ocjenjivanja i vrednovanja – „**uspješnost u radu sa učenicima/djecom**“ a ne na konačnu ocjenu kojom se može ocjeniti neki nastavnik.

Nadležno Ministarstvo je u Pravilniku, koji je zastario i donesen na osnovu sada nevažećeg Zakona o srednjem obrazovanju, regulisalo način ocjenjivanja i elemente za isto ali je propustilo propisati kojim ocjenama se može konačno ocjeniti nastavnik čime je odmah pri donošenju Pravilnika nadležno Ministarstvo načinilo propust koje nije otklonilo od 2010. godine, kada je Pravilnik prvi put donesen, a nakon toga isti nikada nije ni mjenjan.

U tom smislu direktor Pravilnikom nije ni imao propisane ocjene kojima bi mogao ocjeniti nastavnike, niti je navedeno propisano nekim drugim aktom, zakonskim niti podzakonskim.

Obzirom da su škole bile dužne vršiti periodično ocjenjivanje, iste su očigledno pribjegavale tome da su se nastavnici ocjenjivali ocjenama u rasponu od „ne zadovoljava“ do „naročito se ističe“ kako je to propisano u članu 9 Pravilnika, iako se član 9 ne odnosi na konačnu ocjenu nego na vrstu opisne ocjene koja se daje za uspješnost u radu sa učenicima, a kao jedan od elemenata koji se uzimaju u obzir kod ocjenjivanja ali ne i jedini element, a što je vidljivo i iz samog obrasca broj 1, gdje se u istom primjenjuje opisno ocjenjivanje kako je regulisano članom 8 Pravilnika.

Direktor škole se u pobijanom rješenju o konačnoj ocjeni rada pozvao na odredbe člana 7 stav 1 i 2 Pravilnika, odredbe člana 17 stav 3 Pravilnika a koje se tiču

ocjenjivanja te se pozvao i na član 114 i 115 Pravilnika a koji članovi 114 i 115 i ne postoje u navedenom Pravilniku budući da isti ima 30 članova.

Iz obrasca broj 4 je vidljivo da se poziva kod ocjene na član 114 i 115 Zakona o srednjem obrazovanju TK, pa je očiglednom omaškom u rješenju direktor naveo da se radi o članovima Pravilnika a ne Zakona.

Član 114 Zakona o srednjem obrazovanju TK govori o ocjenjivanju nastavnika i obavezi škole da se ocjenjivanje vrši svake dvije godine te propisuje elemente koji se uzimaju u obzir kod ocjenjivanja a kako je propisano i članom 7 Pravilnika ali ponovo ne govori o konačnim ocjenama koje nastavnici mogu dobiti dok član 115 navedenog zakona govori o sticanju viših stručnih zvanja. Dakle ni navedeni Zakon nije propisao koje ocjene nastavnici kao konačne mogu dobiti.

U obrascu broj 4 uz Pravilnik se poziva i na odredbe člana 97 i 98 Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju i člana 58 Zakona o predškolskom odgoju i obrazovanju ali se isti ne odnose na srednju školu te se poziva i na član 17 Pravilnika a koji član se u konkretnom slučaju odnosi na to da konačnu ocjenu nastavnika utvrđuje direktor uzimajući u obzir elemente iz člana 7 Pravilnika.

Iz svega prethodno navedenog je jasno da **nijednim popisom nije regulisano** koju konačnu ocjenu direktor škole može dati, pri čemu su očigledno direktori škole, zbog očiglednog propusta u radu Ministarstva kod donošenja Pravilnika, **pribjegavali analogiji** i konačnu ocjenu opisno davali onako kako je propisano članom 9 Pravilnika a koji se odnosi na samo jedan element ocjenjivanja nastavnika, uspješnost u radu sa učenicima. To se ne može staviti na teret direktorima nego Ministarstvu **koje nije donijelo pravilan akt, a direktori škola su bili dužni izvršiti ocjenjivanje** svake dvije godine u skladu sa članom 114 Zakona o srednjem obrazovanju jer bi u suprotnom škola u skladu sa odredbom člana 164 istog Zakona mogla biti kažnjena novčanom kaznom od 2.000,00 do 5.000,00 KMOvo iz razloga što je kao prekršaj navedenom odredbom propisano postupanje suprotno odredbi člana 114 stav 1 Zakona i neosiguravanje redovnog ocjenjivanja rada nastavnika, stručnih saradnika i saradnika.

Stoga je upitno kako je tužitelj uopšte mogao biti ocjenjen, kao i ostali nastavnici, a obzirom da je nadležno Ministarstvo donijelo akt-Pravilnik kojim uopšte nije regulisao pitanje konačnih ocjena koje nastavnici mogu dobiti a što čini doneseno rješenje o konačnoj ocjeni nezakonitim, a u skladu s tim i odluku po prigovoru na rješenje, te čini tužbeni zahtjev osnovanim.

Nadalje, sve i da se prihvati da su direktori koristili analogiju pa konačnu ocjenu davali prema članu 9 Pravilnika, iako se isti ne odnosi na konačne ocjene, i tada je osnovan tužbeni zahtjev tužitelja.

Naime, nije jasno u pogledu obrasca 1. koji je sačinjen za tužitelja, na koji način je utvrđeno da se naročito ističe, jer i sama Komisija navodi da nisu imali nikakvih dokumenata u aktu sem rješenja o 40.satnoj sedmici, pa nije ni mogla imati nikakvih saznanja o bilo čemu, a tvrdi da sve crpi iz dosjea. I da se uzme da je u ovom obrascu izneseno ono što bi trebalo biti poznato direktoru škole i da je on to iznio, saslušana zakonska zastupnika U. A. koja je donijela rješenje se izjasnila da je tužitelj redovno praćen u radu za školsku 2021.,2022., 2023 godinu, i to od strane direktora i komisije za ocjenjivanje ali od strane bivših direktora jer ona nije bila direktor u to vrijeme, i da se ne može izjasniti kakav je bio saradnički odnos prema kolegama u periodu ocjenjivanja jer nije bila direktor, pa je nejasno onda kako je u samom obrascu utvrđeno da se tužitelj „naročito ističe“ u saradnji sa nastavnicima i saradnicima, kao ni po osnovu čega je za ostalo iz obrasca 1 dobio ocjenu „naročito se ističe“ jer članovi Komisije

upućuju na direktora kao nekog ko prati sve vezano za obrazac 1 a direktor na članove Komisije, pri čemu ni jedno upućivanje ne ukazuje na to kako je ocjena data u ovom obrascu.

Nije jasno ni kako je tužitelj u obrascu 3. kao prijedlog na ime vrednovanja ukupnog stručnog usavršavanja zaposlenika dobio opisnu ocjenu „povremeno“ kada je po svim tačkama u navedenom obrascu (učesće u stručnom usavršavanju sadržanom u godišnjem programu rada škole, učesće u stručnom usavršavanju koje organizira škola, učesće u stručnom usavršavanju koje organizira Ministarstvo obrazovanja, nauke i kulture i sporta TK i pedagoški zavod itd) navedeno da tužitelj „izostaje“ pa je onda sasvim nejasno kako na kraju za vrednovanje ukupnog stručnog usavršavanja zaposlenika stoji povremeno, te je konačna opisna ocjena obrasca 3-„povremeno“ protivrječna ostalim opisnim ocjenama iz tog obrasca za pojedine vidove usavršavanja. Iz godišnjih programa rada provedenih kao dokaz se nije moglo utvrditi kakvo to stručno usavršavanje organizuje škola, niti da li je urađen prijedlog programa usavršavanja konkretno za matematiku, a kako to tvrdi zakonska zastupnica, niti je dokazano da su ostale ustanove organizovale usavršavanja, kao što je Pedagoški zavod ili nadležno ministarstvo.

Nejasno je na kraju i kako je tužitelj dobio konačnu ocjenu „ne zadovoljava“ (koja nije ni propisana Pravilnikom kao ni jedna druga konačna ocjena).

U konkretnoj situaciji tužitelj ima po sva tri obrasca pozitivne ocjene u smislu da je za uspješnost u radu sa učenicima u obrascu 1. navedeno da se naročito ističe, po osnovu obrasca 2. gdje je navedeno vrednovanje za vannastavni stručni rad dobio jedan bod, dakle ne bez bodova, te po osnovu obrasca 3. gdje je navedeno da se vrednuje na osnovu člana 13, 14. i 15 Pravilnika vannastavni stručni rad a pri čemu je sasvim jasno da se radi o grešci u obrascu, budući da se prema ovim članovima vrednuje stručno usavršavanje, a što proizilazi i iz samog obrasca, navedeno „povremeno“ u dijelu vrednovanje ukupnog stručnog usavršavanja zaposlenika, pa je nejasno kako je mogao dobiti ocjenu „ne zadovoljava“ u situaciji kada ni u jednom obrascu tužitelj nije dobio negativnu ocjenu.

Nadalje, u samom obrazloženju rješenja o konačnoj ocjeni rada je navedeno da se tužitelj ocjenjuje ocjenom „ne zadovoljava“, da pored ocjene „naročito se ističe“ za uspješnost u odgojno-obrazovnom radu sa učenicima, radniku je u naznačenom periodu vrednovan vannastavni stručni rad sa jedan bod te je uz vrednovanje navedenog imenovanom vrednovano stručno usavršavanje opisnom ocjenom „povremeno“ koji se ogleda u učestvovanju u stručnom usavršavanju koje organizira škola, Ministarstvo obrazovanja i nauke TK, Pedagoški zavod TK i individualnom stručnom usavršavanju.

Obzirom da se zakonska zastupnica pri davanju iskaza izjasnila da joj nije poznato da li su Pedagoški zavod TK i Ministarstvo obrazovanja TK u ocjenjivanom periodu vršili stručna usavršavanja iz predmeta matematike, te joj nije poznato koje nevladine ustanove imaju odobrenje vršiti edukaciju i stručno usavršavanje iz matematike ostaje nejasno i kako je onda u rješenju o konačnoj ocjeni rada, a i u obrascu broj 3 data ocjena „povremeno“, kada u pogledu usavršavanja koje organizuje Ministarstvo i Pedagoški zavod zakonska zastupnica sama navodi da joj nije poznato da li su ove ustanove u ocjenjivanom periodu vršile stručno usavršavanje. Članom 15 stav 3 Pravilnika je propisano da je nastavnik dužan dostaviti direktoru dokaze o drugim oblicima usavršavanja koji nisu u godišnjem programu radu, a tužitelj, nesporno je, nije ništa dostavio.

Stoga je i iz navedenog razloga sama opisna ocjena u obrascu 3 protivna ostatku obrasca obzirom da tužitelj izostaje sa svih usavršavanja a ipak dobiva ocjenu da povremeno učestvuje u istim.

U samom rješenju o konačnoj ocjeni je navedeno da su, osim navedenih elemenata (naročito se ističe za uspješnost u odgojno obrazovnom radu sa učenicima, vannastavni stručni rad jedan bod te stručno usavršavanje – povremeno) na utvrđivanje konačne ocjene uzeti u obzir i odgovornost prema radu, saradnički odnos prema radnim kolegama, poštivanje kodeksa etičnosti i profesionalnosti u radu, izvještaj o stručnom nadzoru, primjedbe i sugestije vijeća roditelja i vijeća učenika, te blagovremeno i uredno izvršavanje zakonom predviđenih obaveza. Nijedan od prethodno navedenih elemenata u rješenju nije obrazložen u smislu na koji način je uticao na konačnu ocjenu tužitelja jer ukoliko su elementi -odgovornost prema radu, saradnički odnos prema radnim kolegama, poštivanje kodeksa etičnosti i profesionalnosti u radu u odnosu na tužitelja pozitivni a kako je vidljivo iz obrasca 1, nije jasno kako je dobio ocjenu ne zadovoljava a u odnosu na sve ostale elemente koji su navedeni, uopšte nije jasno da li su pozitivno ili negativno uticali na ocjenu tužitelja. Pri tome je dužnost tuženog naročito bila da, ukoliko je neki od tih elemenata negativno uticao na ocjenu, da obrazloži na koji način, a da bi i tužitelj sa tim bio upoznat i eventualno u tom pravcu izjavio prigovor, a opet ukoliko su svi ti elementi bili pozitivni ponovo se postavlja pitanje kako tužitelj može dobiti ocjenu „ne zadovoljava“.

Nejasno je i to da je u rješenju o konačnoj ocjeni rada u obzir uzet saradnički odnos prema radnim kolegama, a da se direktorica prilikom saslušanja izjasnila da se ne može izjasniti kakav je bio saradnički odnos prema kolegama u periodu ocjenjivanja jer nije bila direktor, pa je upitno kako je onda cijenila taj saradnički odnos ukoliko joj je nepoznato kakav je bio jer ista donosi konačnu odluku o ocjeni. Očigledno je da je u rješenju samo prepisana odredba člana 7 stav 2 Pravilnika na koji način nikako nije razjašnjeno kako je tužitelj dobio ocjenu „ne zadovoljava“ i kako je cijenio pojedine elemente iz tog stava.

U rješenju se navodi i da se rješenje donijeto u skladu sa članom 17 stav 3 Pravilnika. Članom 17 Pravilnika je propisano da konačnu ocjenu rada nastavnika utvrđuje direktor odgojno obrazovne ustanove uzimajući u obzir pojedinačne elemente ocjenjivanja i vrednovanja iz člana 7 Pravilnika (uspješnost u odgojno obrazovnom radu sa učenicima/djecom, vannastavni stručni rad i stručno usavršavanje). Stavom 2 je propisano da konačnu ocjenu utvrđuje direktor odgojno obrazovne ustanove na propisanom obrascu 4 koji je zajedno sa obrascima 1., 2. i 3 dužan uložiti u personalni dosije nastavnika, a o konačnoj ocjeni odlučuje rješenjem koje se dostavlja nastavniku. U konkretnom slučaju je očigledno da prilikom donošenja konačne ocjene direktor nije postupio u skladu sa članom 17 stav 1 a obzirom da je, kako je prethodno navedeno tužitelj u obrascima 1. 2 i 3 ocjenjen sa „naročito se ističe“, za vannastavni stručni rad sa jedan bod i stručno usavršavanje „povremeno“ pa je ocjena ne zadovoljava, koja kako je navedeno ničim nije ni propisana, data bez ikakvog validnog obrazloženja. Iz navedenih razloga je rješenje o konačnoj ocjeni rada tužitelja poništeno kao i rješenje Školskog odbora od 26.06.2024. godine.

Naime, u istom se ne otklanjaju nepravilnosti rješenja o konačnoj ocjeni rada nego se samo ponavlja ono što je isticano tokom ovog postupka, da je Komisija za utvrđivanje prijedloga ocjene rada vršila vrednovanje dokumentacije, da je tužitelj kao i svi pozivan da istu dostavi, da to nije učinio, da je ocjenjen sa „naročito se ističe“ za uspješnost u odgojno-obrazovnom radu sa učenicima, da

mu je naznačenom periodu vrednovan vannastavni stručni rad sa jedan bod te da je uz vrednovanje navedenog imenovanom vrednovano stručno usavršavanje opisnom ocjenom „povremeno“ pa da je na osnovu člana 17 propisano da konačnu ocjenu utvrđuje direktor uzimajući u obzir pojedinačne elemente ocjenjivanja i vrednovanja iz sve tri ocjenjivane oblasti te da Pravilnikom nije propisan drugačiji način ocjenjivanja. Pri tome se Školski odbor ni na koji način nije osvrnuo na prigovore koje je iznio punomoćnik tužitelja u prigovoru protiv rješenja o konačnoj ocjeni rada te niti je provostepeni organ za svoje navode dao razloge iz kojih bi jasno proizilazila ocjena da li je ocjena „ne zadovoljava“ opravdana, niti je Školski odbor otklonio navedene propuste prvostepenog organa.

Osim toga, da je odluka Školskog odbora protivna propisima ukazuje i činjenica da je Pravilnikom u članu 18 stav 2 i 3 propisano da Školski odbor imenuje Komisiju za rješavanje po prigovoru iz reda nastavnika, stručnih saradnika i odgajatelja te da na prijedlog komisije Školski odbor donosi odluku po prigovoru koja je konačna. Međutim, iz zapisnika sa 38. redovne sjednice Školskog odbora na kojoj je odlučivano o predmetnom prigovoru tužitelja je vidljivo da su sjednici prisustvovali samo članovi i predsjednik Školskog odbora te VD direktor U. A., sindikalni predstavnik H. A. i sekretar škole pri čemu nisu prisustvovali bilo kakvi članovi komisije iz člana 18 stav 2 i 3, niti je tuženi provedenim dokazima dokazao da je takva Komisija uopšte bila formirana što Odluku Školskog odbora obzirom na citirane odredbe člana 18 Pravilnika čini nezakonitom pa je i to razlog za poništenje odluke Školskog odbora. Pri tome je sjednica Školskog odbora održana uz prisustvo zakonske zastupnice koja je imala mogućnost da iznese razloge svog rješenja a da mogućnost prisustva sjednici nije imao tuženi koji nije ni obavješten o istoj.

I saslušani svjedok S. M. M. je potvrdila da su na sjednici Školskog odbora bili prisutni ona i članovi Školskog odbora, direktor, predstavnik sindikata i sekretar škole te da je i direktorica pojasnila zašto je donijela odluku kakvu jeste a pri tome je sekretar pojašnjavala sve vezano za donošenje odluke te ni iz iskaza saslušanog svjedoka ne proizilazi da je formirana bilo kakva komisija u skladu sa članom 18 Pravilnika.

Odredbom člana 3. stav 1 Pravilnika je propisano da se ocjenjivanje rada nastavnika vrši na temelju redovnog praćenja i postignutih rezultata rada u odgojnoj ustanovu u periodu od dvije godine a odredbom stava 2 istog člana da se rad nastavnika koji je u odgojno-obrazovnoj ustanovi radio manje od 6 mjeseci u toku nastavne godine, u smislu stava 1 ne ocjenjuje. Sud je iz iskaza tužitelja a koji nije osporen u ovom dijelu od strane tuženog, te je potvrđen i iskazom svjedoka Š. M., utvrdio da je tužitelj u nastavni proces kod tuženog ponovno uključen od sredine februara 2022. godine, jer je do tada bio na dužnosti v.d. direktora pa je u toj školskoj godini, u nastavnom procesu bio kraće od 6 mjeseci te nije postojala mogućnost da tužitelj bude ocijenjen u školskoj 2021/22 godinu jer je u nastavnom procesu u školskoj 2021/22 godine radio kraće od 6 mjeseci a za ocjenjivani i vrednovani period školske 2021/22 i 2022/23 godine u nastavnom procesu nije proveo dvije godine, što takođe ocjenu tužitelja čini nezakonitom.

Sud je cijenio i navode istaknute tokom postupka da je tužitelj pozivan da dostavi dokumentaciju a da to nije učinio, a obaveza dostavljanja dokumentacije koja se odnosi na vannastavni stručni rad jeste propisana članom 12 stav 2 Pravilnika, ali navedeno nije uticalo na drugačiju odluku suda, obzirom da je bez obzira na

navedeno ne postupanje tužitelja, pa i na svoju štetu, nejasno kako je dobio ocjenu ne zadovoljava, a obzirom na sve prethodno obrazložene propuste.

Neosnovano je i pozivanje zakonske zastupnice u svom iskazu na član 22 Pravilnika i pojašnjavanje bodova, jer se sve navedeno odnosi na pitanje sticanja zvanja, mentora i savjetnika, odnosno na sticanje višeg stručnog zvanja a ne samo ocjenjivanje. To što tužitelj nije želio da dostavi zahtjev za sticanje višeg stručnog zvanja nema veze sa pitanjem ocjenjivanja jer su to dvije različite stvari, pa je ocjenjivanje moralo biti provedeno u svakom slučaju na ispravan način, a volja je tužitelja da li će tražiti sticanje višeg stručnog zvanja ili ne. Stoga su za donošenje odluke irelevantni dokazi tuženog koji se odnose na upućivanje poziva tužitelju i punomoćniku da dostavi zahtjev za sticanje višeg stručnog zvanja-savjetnik, obzirom da to tužitelj može ali i ne mora tražiti te ima pravo osporavati Rješenje o konačnoj ocjeni nezavisno od toga da li je tražio ili ne sticanje višeg stručnog zvanja. Iz tog razloga na drugačiju odluku suda nije uticao ni dokaz tuženog – mišljenje Ministarstva obrazovanja i nauke od 06.05.2024. godine a koji se odnosi na tužitelja i pitanje njegovog mentorstva i ocjenjivanja a u vezi sa članom 25 Pravilnika.

Kako je sam Pravilnik na osnovu kojeg je vršeno ocjenjivanje manjkav jer ne propisuje konačne ocjene, pa nije ni bilo osnova da se da bilo koja ocjena tužitelju jer prosto nije propisana Pravilnikom zbog propusta nadležnog Ministarstva da to reguliše, te kako je i u stvarima u kojima Pravilnik reguliše pitanje ocjenjivanja postupljeno protivno istom, i kako rješenje o konačnoj ocjeni nije obrazloženo niti dati valjani razlozi za isto, te kako ni Školski odbor nije otklonio propuste koji su napravljeni pri donošenju rješenja o konačnoj ocjeni, niti formirao komisiju shodno Pravilniku, sud je tužbeni zahtjev usvojio u cjelosti kao osnovan.

Sud je pri donošenju odluke cijenio sve dokaze ali sve nije obrazlagao jer se odnose na činjenice koje nisu predmet tužbenog zahtjeva odnosno na pitanja koja nisu relevantna za rješavanje ovog spora.

Odluku o troškovima postupka sud je donio na osnovu odredaba čl. 383, 386 i 396 ZPP-a a u vezi sa odredbama čl. 12 i 13 Tarife o nagradama i naknadi za rad troškova advokata FBiH (Sl. novine FBiH 22/04 i 24/04) i člana 15 Tarife o nagradama i naknadi za rad troškova advokata FBiH (Sl. novine FBiH broj 43/25 od 11.06.2025. godine).

Tužitelj potražuje troškove postupka i to: troškove sastava tužbe, zastupanja na ročištima od 28.01.2025., 10.02.2025. i 26.05.2025. iznose od po 240,00 KM PDV na ove iznose od 163,20 KM odnosno ukupno 1123,20 KM, zatim nakon stupanja na snagu nove Tarife, za ročište od 28.08.2025. potražuje iznos od 448,00 KM te za ročište od 15.09.2025. godine (sud isto pomjerio za 16.09.2025.) iznos od 224,00 KM odnosno navodi da za ove dvije radnje potražuje ukupno 672,00 KM, a sveukupno da potražuje 1795,20 KM.

Tužitelj je u cjelosti uspio u sporu, a osnovani su troškovi za sastav tužbe, zastupanje na ročištu od 28.01.2025. i za ročište od 26.05.2025. godine, iznosi od po 280,80 KM, dok za ročište od 10.02.2025. tužitelju pripada 140,40 KM jer se radilo o nastavku pripremnog ročišta, zatim su osnovani potraživani troškovi za ročište od 28.08.2025. iznos od 448,00 KM, i za ročište od 16.09.2025. iznos od 224,00 KM odnosno ukupno tužitelju pripada na ime troškova iznos od 1654,80 KM koji iznos je i dosuđen tužitelju a zahtjev preko ovog iznosa odbijen kao neosnovan.

Odluku o kamatama na troškove postupka sud je donio u skladu sa odredbom člana 28 Zakona o izvršnom postupku FBiH ("Službene novine Federacije BiH",

br. 32/2003, 52/2003 - ispr., 33/2006, 39/2006 - ispravka, 39/2009, 35/2012 i 46/2016 i "Službeni glasnik BiH", br. 42/2018 - odluka Ustavnog Suda i 19/2025).

Tuženi potražuje troškove postupka sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana donošenja prvostepene presude pa do konačne isplate, i to za sastav odgovora na tužbu iznos od 240,00 KM, za zastupanje tuženoga na pripremnom ročištu od 28.01.2025. godine u iznosu od 240,00 KM, za zastupanje tuženoga na nastavku pripremnog ročišta od 10.02.2025. godine u iznosu od 120,00 KM, za zastupanje tuženoga na ročištu za glavnu raspravu od 26.05.2025. godine u iznosu od 240,00 KM, za zastupanje tuženoga na nastavku ročišta za glavnu raspravu od 28.08.2025. godine u iznosu od 448,00 KM, za zastupanje tuženoga na nastavku ročišta za glavnu raspravu od 16.09.2025. godine u iznosu od 448,00 KM te sudsku taksu na odgovor na tužbu po odluci suda. Obzirom da je tuženi izgubio spor u cijelosti, sud je cijelosti odbio kao neosnovan njegov zahtjev za naknadu troškova postupka.

Sudija
Šejla Čatić

POUKA: Protiv ove presude dopuštena je žalba Kantonalnom sudu u Tuzli u roku od 15 dana a putem ovog suda. Rok za žalbu počinje teći prvog narednog dana nakon donošenja presude. Žalba se podnosi u 3 primjerka.